VÍRA A ODEVZDANOST (BHAKTIJÓGA)

Odevzdání se

Vybráno ze Satsangu 17.2.2004

Óm Šrí Paramátmane Namaha

To, co bývá nazýváno úplným odevzdáním se, není tak snadné, jak si lidé myslí. Naprostá odevzdanost přichází až po velmi dlouhé době. Všichni velcí svatí mluví o tom, že nejlepší je přenechat vše Bohu. Bůh vás vždy povede nejlépe. Nechat všechno na Něm však není tak jednoduché. Snažíme se předat Mu to, na co nestačíme. Co ale k uspokojení svých přání udělat umíme, to si bereme na sebe. Jsme velmi vykutálení. To není ten správný přístup.

Na své povinnosti se soustřeďte, jak nejlépe dovedete, ale výsledky přenechejte Bohu. Shoduje se na tom mnoho velkých duchovních osobností: Dělejte věci pečlivě a buďte spokojení, ať to dopadne jakkoli. Dbejte na to, co děláte, ale nedělejte si starosti, co se potom stane. Vždy bychom se měli snažit dělat věci co nejlépe a s plnou pozorností, ale netrápit se tím, jak to dopadne.

Už jsem zmiňoval následující výrok Šrí Aurobinda. Vyjádřil se k odevzdanosti velmi úsporně a trefně. Je však třeba jeho slovům správně rozumět. Šrí Aurobindo jednou řekl:

„Duchovní cesta začíná a končí odevzdáním se.“

Co to znamená? Dokud do života nevstoupí prvek odevzdání se, duchovní cesta ještě nezačala a vše je jen hra ega. Nejdůležitější je odevzdání se nejvyšší Síle. Cesta tedy začíná odevzdáním. Na začátku se však člověk odevzdává jen tak, jak umí. Nejde o úplné odevzdání se. Duchovní cesta začíná odevzdáním v takové míře, v jaké je toho člověk schopen. Sebemenší odevzdání se je důležité, protože není-li vůbec žádné odevzdání, duchovní cesta je jen hrou ega.

Duchovní cesta doopravdy začíná tehdy, až když se člověk obrací pro pomoc a slitování k Bohu. Šrí Aurobindo říká, že cesta začíná i končí odevzdáním se. Co tím myslí? Je-li odevzdání úplné, je všeho dosaženo. Naprosté odevzdání se znamená: „Spoléhám se plně na Boha.“ Není tím míněno neplnění svých povinností. „Dělám své úkoly jako Jeho nástroj a nepovažuji se za toho, kdo tohle všechno vykonal. Kdekoli a v čemkoli mě On uschopní být užitečný, snažím se to pro Něj udělat. Práce je Jeho, tělo je Jeho, mysl je Jeho… Všechno náleží Jemu. Snažím se vše dělat jako Jeho nástroj. Je to spíše tak, že On mi umožňuje práci vykonávat. Jen skrze Něho jsou věci vykonávány. Jsem pouhým nástrojem.“

S takovýmto vnitřním nastavením probíhá všechno tím nejlepším způsobem.